

MDT 666: 543:

: 546. 284-31 ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ NORMA

Schválena: 3. 5. 1983

ZÁKLADNÍ POSTUP ROZBORŮ SILIKÁTŮ

Stanovení oxidu křemičitého

vážkovou metodou

ČSN 72 0105* část 1

JK

Определение двуокси кремния

Determination of silicon dioxide

Tato norma se používá současně s ČSN 72 0100 Základní postup rozborů silikátů. Všeobecná ustanovení a určuje vážkovou metodu stanovení oxidu křemičitého v materiálech v ní uvedených.

V této normě jsou zapracovány údaje ze ST SEV 2887-81 Žárovzdorné materiály a výrobky hlinitokřemičité. Stanovení obsahu oxidu křemičitého vážkovou metodou.

Ve smluvně právních vztazích při hospodářské a vědeckotechnické spolupráci mezi státy, které normu RVHP schválily, se používá (v odvolávkách, citacích a odkazech) přímo originál normy RVHP. Ustanovení souhlasná s normou RVHP jsou po straně označena čarou.

Podstata zkoušky

1. Vzorek se rozloží tavením s uhličitanem sodným nebo se směsí uhličitanu sodného a tetraboritanu disodného v závislosti na obsahu oxidu hlinitého ve vzorku. Tavenina se vylouží vodou, rozpustí se v roztoku kyseliny chlorovodíkové a po případném odstranění kyseliny borité metylalkoholem se vyloučí oxid křemičitý dvojím odpařením s kyselinou chlorovodíkovou do sucha. Surový oxid křemičitý se po zvážení odkouří s kyselinou fluorovodíkovou a kyselinou sírovou a z rozdílu hmotností se zjistí obsah oxidu křemičitého ve vzorku.

Chemikálie

2. Pro provedení zkoušky se použije následujících chemikálií: Kyselina chlorovodíková ($p = 1,19 \text{ g/cm}^3$) a roztoky (1 + 1) a 1% Kyselina sírová ($p = 1,84 \text{ g/cm}^3$), roztok (1 + 4)

Kyselina fluorovodíková, roztok 40%

Nahrazuje ČSN 72 0105, část 1 ze 7. 11. 1973

Účinnost od: 1. 1. 1984

30727